

Concert coral

Ediția din acest an a Festivalului „Primăvara culturală bucureșteană”, închinată anului jubiliar al sărbătoririi celor trei decenii de la Eliberare și Congresului al XI-lea al P.C.R. a avut loc sub simbolul generic : „Mândră zi a libertății, August 23”.

În acest cadru, Sala Mică a Palatului a găzduit un reușit concert la care și-au dat concursul *Corul Uzinelor „23 August”* dirijat de Vasile Dogaru, *Corul feminin de cameră al Ministerului Transporturilor* condus de Zaharia Popescu și recent înființatul *Cor bărbătesc „București”*, al Casei de Cultură a sectorului 4, pregătit și dirijat de Ion Vanica.

Toate cele 3 formații au atins un bun nivel de interpretare, manifestând o deosebită grijă pentru alcătuirea programului în care au fost incluse cu precădere vibrante lucrări cu un pregnant caracter patriotic (*Altarul Mănăstirii Putna* de Ciprian Porumbescu, *Pui de lei* de I. Brătianu, *Partid, pavăza mea* de I. D. Chirescu, *Imnul Uzinelor „23 August”* de M. Neagu, *Cîntare Patriei* de Sergiu Paiu, *Patria* de M. Iancu), izbutite prelucrări de folclor (*Nu m-ar arde dorul*, *Cucuruz cu frunza-n sus* de G. Dima, *Doină și joc* de Paul Constantinescu, *Sirba pe loc* de Gh. Danga, *Foaie verde de mohor* de D. D. Botez, *Curge ri-u-n âlbioară*, *Aurul de pe cîmpie* de Ion Vanica) sau lirice (*Seara pe deal* de Vasile Popovici, *Suris de aur* de Ion Nicorescu) precum și o serie de lucrări din patrimoniul universal al genului. Am ascultat de asemenea, două reușite prime audiții : *București, floarea gliei românești* de Laurențiu Profeta și *Leagăn de eroi* de Zaharia Popescu.

Soliștii : Paraschiva Kintilide, Micea Nemens, Athanasie Păvăluță, Ilie Bulgaru și Marcel Trandafirrescu au etalat voci de calitate și certe însușiri artistice interpretative, iar pianiștii acompaniatori Doru Dogaru, Costel Radu și Marin Voicu au dovedit muzicalitate și competență.

C. R.

Cvartetul Alban Berg

Concertele date în două duminici consecutive la Radioteleviziune de Cvartetul de coarde *Alban Berg*, din Viena, ne-au pus în fața unei formații de înaltă calificare profesională și de superioară ținută artistică : Günter Pichler (vioara I), Klaus Maetzel (vioara

a II a), Hatto Beyerle (violă) și Valentin Erben (violoncel). Fiecare, profesor, de altfel la Academia de muzică din Viena.

În program, muzică de compozitori vienezi. Am urmărit *Cvartetul nr. 2 în re minor op. 76* de Haydn.

Din capul locului s-a făcut remarcat atacul fin, simultan și unitar al interpreților care funcționau ca un singur instrument. În *Andante* vioara I a cîntat cu multă dulceață iar violoncelul cu o rară căldură. *Menuetul* a fost redat cu vigoare neobișnuită, departe de acea grație mai mult sau mai puțin salonardă, în care cad deseori unele formații. A avut ceva, mai de grabă dintr-un dans țărănesc, în stil de ländler. Multă exuberanță, apoi, în final.

Am urmărit cu mult interes *Cvartetul op. 3* de Alban Berg, cu melodica sa imprevizibilă, cu originala-i alcătuire (doar două mișcări) și a cărei densitate polifonică ne-a dat totuși puțința să apreciem virtuozitatea fiecărui interpret în parte. Îndeosebi violoncelistul Valentin Erben (despre care sîntem obligați să arătăm că în doi ani consecutivi a obținut marele Premiu pentru muzică de cameră al Conservatorului din Paris) a realizat, cîntînd uneori *sul ponticello*, sunete de o frumusețe de-a dreptul captivantă. Cîntată cu mult lirism, și căldură a expresiei, lucrarea a apropiat și mai mult auditorul de muzica valorosului compozitor venez.

În pofida tributului dat de Brahms îndeosebi lui Haydn, a unei originalități în genere mai puțin afirmate, *Cvartetul în Si bemol major* (al 3-lea) *op. 67* a sunat plăcut, începînd cu acea adevărată fanfară veselă de debut *Vivace*, după care vioara I-a a apărut cu un ton excepțional de frumos, de cantabil, în *Andante*. Am reținut atît prima mișcare cit și cea de a treia (*agitato*) un *scherzo* în minor, cîntat cu o sonoritate egală, extrem de plăcută, ca și suita de variații din *Poco allegretto final* — care ne-au dat o dată mai mult măsura virtuozității muzicienilor : tonuri clare, trăsături unitare, totul bine precizat, nimic aproximativ și, ca o concluzie, acea fuziune atît de omogenă a sonorităților cu care nu ne întîlnim prea des.

Artiști în accepțiunea superioară a cuvîntului, cei patru oaspeți vienezi și-au cucerit cele mai bune aprecieri, grație măiestriei și muzicalității lor.

Recitaluri

Doi interpreți de o remarcabilă ținută artistică — basul cantabil Ionel Pantea, laureat a nu mai puțin de opt concursuri internaționale, și pianistul de înaltă clasă, Ferdinand Weiss și-au conjugat sensibilitatea, pătrunderea lor emoțională, oferind sub auspiciile Filarmonicii „George Enescu” o seară de lied-uri și balade de Schubert.

Majoritatea au fost compuse pe versuri de Goethe, începînd cu *Măceșul*, una dintre cele mai izbutite melodii ale lui Schubert în genul facil și grațios, redată cu multă vivacitate și spirit.

Prin contrast, în *Tînguirea păstorului* a fost exprimat în chip foarte nuanțat sentimentul de însingurare al păstorului. Este de relevat că dispunînd de o mare intensitate a vocii, Pantea a găsit și cele mai fine nuanțe de *piano* potrivite textului, alături aflîndu-se, totdeauna la același diapazon al discreției, pia-